

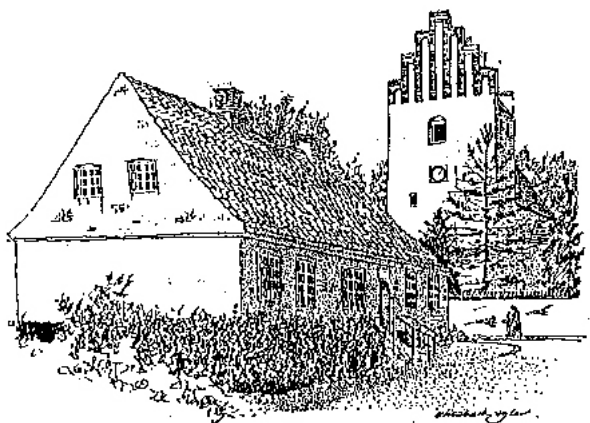
784

Altid frejdig, når du går

Mel.: Dagen går med raske fjed

- 1 Altid frejdig, når du går
veje, Gud tør kende,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!
- 2 Aldrig ræd for mørkets magt,
stjernerne vil lyse!
Med et Fadervor i pagt
skal du aldrig gyse!
- 3 Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om så det gælder!
Da er livet ej så svært,
døden ikke heller.

Chr. Richardt 1867.

Flemming Ivar Jensen

27. september 1938 - 22. juni 2009

Bisættelse
onsdag den 1. juli 2009
Farum Kirke

Se, nu stiger solen af havets skød

Mel.: Lars Nielsen 1891

Oluf Ring omkring 1915

- 1 Se, nu stiger solen af havets skød,
luft og bølge blusser i brand, i glød;
hvilken salig jubel, skønt alt er tyst,
medens lyset lander på verdens kyst!
- 2 Jeg vil ånde luften i fulde drag,
syng Gud en sang for den lyse dag,
takke ham, at morgnen mig end er sød,
at mig dagen fryder, trods synd og død.
- 3 Takke ham, som gav mig, når sol står op,
selv at føle morgen i sjæl og krop,
at al mørkhed svinder og sjælevé,
blot jeg trygt vil sige: din vilje ske!
- 4 O, at jeg tør favne dig, skære dag,
kalde dig med navne, min sjæls behag,
alle gode navne, som bedst jeg ved:
Moder, søster, elskte: min kærlighed!
- 5 Lysvæld bag ved lysvæld i himlen ind,
did, hvorfra den kommer nu, morgnens vind,
ret som om det ånded af lyset ud -
o du milde Fader, min skaber, Gud!
- 6 Lad mig nu kun drage ad natmørkt hav,
lad mig ikkun stævne imod min grav:
Livets Gud mig skærmer, jeg er hans barn,
ud hans hånd mig river af dødens garn.
- 7 Se, da stiger solen af hav på ny,
alle dødens skygger for evig fly;
o for sejersjubel, for salig lyst:
Lyset stander stille på livets kyst!

Jakob Knudsen 1891.

121

Dejlig er jorden

Mel.: Schlesisk 18. årh.

- 1 Dejlig er jorden!
Prægtig er Guds Himmel!
Skøn er sjælens pilgrimsgang!
Gennem de favre
riger på jorden
går vi til Paradis med sang.
- 2 Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra Himlen
i sjælens glade pilgrimssang.
- 3 Englene sang den
først for markens hyrder;
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!

B.S. Ingemann 1850.

769

Sig månen langsomt hæver

Mel.: J.A.P. Schulz 1790

- 1 Sig månen langsomt hæver,
den gyldne stjerne svæver
på himlen klar og blid;
vor skov er tavs og stille,
og hvide tåger spille
på engen rundt ved aftenstid.
- 2 Hvor rolig jorden hviler
bag nattens slør og smiler
så mild og sommervarm,
ret som et stille kammer,
hvori al dagens jammer
forglemmes skal i søvnens arm.
- 3 Betragter månens bue,
den kun er halv at skue
og er dog hel og rund;
så er vel flere sager,
som nu vort hjerte vrager,
fordi vi halvt dem skuer kun!
- 4 Vi stolte Adams slægter
kun såre lidet mægter,
og meget ved vi ej;
vi efter skygger jager
og mangel kunst opdager
og kommer længer fra vor vej.
- 5 Gud Fader i det høje,
lær mig at skelne nøje
det sande fra dets skin;
og mens jeg er i live,
lad lig et barn mig blive,
skænk mig et fromt, enfoldigt sind!
- 6 Koldt nattens vinde sukke,
mit øje vil sig lukke,
giv mig, o Gud, din fred!
Se nådig til min slummer,
og trøst mig i min kummer,
og trøst min syge nabo med!

Matthias Claudius 1779.
Carsten Hauch 1838.